

Берегова О. А.,кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри романської філології

Навчально-наукового інституту філології

Київського національного університету імені Тараса Шевченка

<https://orcid.org/0000-0001-6652-4948>

МОВНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ГЕНДЕРУ В ІСПАНОМОВНОМУ МЕДІАДИСКУРСІ 2024–2026 РОКІВ

Анотація. У статті розглянуто, як сучасні іспаномовні медіа позначають жінок у публічних ролях, уживають альтернативи формам чоловічого роду з узагальнювальним значенням та висвітлюють дискусії довкола інклюзивної мови. Впродовж 2024–2026 років вибір форми на позначення особи вийшов за межі стилістики й став предметом урядових рішень та судових спорів. До корпусу ввійшли 32 публікації 2024–2026 років: 16 матеріалів El País, 4 – La Nación, 11 – elDiario.es і один матеріал BBC News Mundo, передрукований виданням Acento. Матеріал дослідження дібрано методом суцільної вибірки. Після вилучення повторів, елементів навігації та випадків, не пов'язаних із позначенням осіб, зафіксовано 186 випадків досліджуваних мовних одиниць. У дослідженні застосовано методи лексико-семантичного, контекстуального, прагматичного та дискурсивного аналізу. Серед зафіксованих випадків найбільші групи становлять назви, що безпосередньо вказують на жінок (49 одиниць), фемінітиви на позначення посад, професій і публічних ролей (41) та метамовна лексика (37); менші за обсягом групи утворюють лексика гендерної проблематики (29), колективні та гендерно нейтральні номінації (18), а також парні й небінарні форми (по 6). Форми з -e, x та @ трапляються передусім у цитатах і поясненнях мовної політики, а не як звичний засіб редакційного тексту. Натомість колективні іменники *ciudadanía*, *alumnado*, *profesorado* і конструкції з іменником *persona* уживаються в редакційному тексті без додаткового коментаря. На матеріалах про Клаудію Шейнбаум видно, що *presidenta* може бути звичайною назвою посади й водночас знаком історичної зміни. Публікації про адміністративні обмеження в Аргентині, Сальвадорі та Чилі, навпаки, показують, як мовна форма стає частиною політичного протистояння, а серія матеріалів про назву севільської колегії адвокатів – як нейтралізація стає предметом судового розгляду. Поєднання лексико-семантичного аналізу з урахуванням того, кому належить висловлювання, дало змогу простежити, як повторне вживання певних мовних форм у медіа сприяє їх закріпленню в публічному мовленні. Окреслено й перекладацький вимір проблеми: передаючи такі одиниці українською, слід зберегти не лише денотативний зміст, а й ступінь їхньої нормативності та конфліктності. Результати дослідження можна використовувати під час викладання іспанської лексикології, медіалінгвістики та теорії і практики перекладу.

Ключові слова: гендерна лінгвістика, іспаномовний медіа-дискурс, фемінітиви, інклюзивна мова, мовна політика, критичний дискурс-аналіз.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. Науковий інтерес становить не сама наявність граматичного роду в іспанській мові, а те, як ця категорія взаємодіє з усталеними в суспільстві способами позначення осіб. Форми чоловічого роду традиційно вживають для позначення як чоловіків, так і змішаних груп, проте в медіатекстах вони не завжди сприймаються як соціально нейтральні, навіть якщо граматично є немаркованими. Коли йдеться про посаду, яку впродовж тривалого часу обіймали лише чоловіки, вибір між *presidente* і *presidenta* стає частиною ширшої суспільної дискусії про видимість жінки в органах влади. Отже, гендерна репрезентація постає водночас мовним і дискурсивним явищем.

У сучасних іспаномовних медіа ця проблема виявляється на кількох рівнях. Це фемінітиви професійно-посадової семантики (*presidenta*, *ministra*, *jueza*, *abogada*), колективні та гендерно нейтральні назви (*ciudadanía*, *alumnado*, *personas usuarias*), парні форми (*todos y todas*), небінарні графічні утворення на зразок *nosotrxs* і метамовні назви маркерів *e*, *x*, *@*. До цього переліку слід додати лексику, яка називає сам конфлікт довкола мовної норми: *lenguaje inclusivo*, *uso no sexista del lenguaje*, *género gramatical*, *sexismo lingüístico*. Одна й та сама одиниця, залежно від жанру та джерела висловлювання, може виконувати номінативну, символічну, полемічну або інституційно-нормативну функцію.

Медіадискурс є особливо показовим матеріалом, оскільки в ньому поєднуються журналістський виклад, висловлювання політиків, рекомендації установ і реакції аудиторії. У 2024–2026 роках дискусія про використання гендерно чутливих мовних форм вийшла за межі академічного середовища й стала помітною частиною державної мовної політики. Поряд із закріпленням фемінітива *presidenta* в мексиканському політичному мовленні з'явилися заборони окремих інклюзивних форм в Аргентині та Сальвадорі, а 2026 року – вимога обмежити їх у державних службах Чилі. Для української іспаністики та перекладознавства це має практичне значення: перекладачеві необхідно відтворити не лише денотативний зміст одиниці, а й ступінь її нормативності, новизни та конфліктності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій з даної теми, виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Теоретичні засади дослідження сформувалися на перетині кількох напрямів. Д. Камерон розглядає мову як простір соціального регулювання й гендерованої практики [1]. П. Екерт і С. Макконнелл-Гінет

пов'язують конструювання гендеру з конкретними спільнотами, жанрами та ситуаціями взаємодії [2]. Медіалінгвістичний підхід Н. Ферклафа дає змогу перейти від словоформи до умов її продукування й поширення [3], а критичний дискурс-аналіз, представлений працями Р. Водак, М. Меєра [4] та М. Лазар [5], зосереджує увагу на тому, як мовний вибір підтримує або змінює відносини влади.

Нормативний вимір іспаномовної дискусії репрезентовано академічною граматиною RAE й ASALE [6], доповіддю І. Боске [7] та окремим звітм Королівської іспанської академії [8]. У цих працях узагальнювальне вживання форм чоловічого роду розглянуто як системне мовне явище, а також висловлено застереження щодо механічного ототожнення граматичного роду із соціальною нерівністю. Іншу практичну лінію представляють рекомендації ООН: вони не вимагають перебудови іспанської морфології, але пропонують колективні назви, конструкції з *persona* та інші засоби уникнення небажаної асиметрії [9]. На нашу думку, саме співіснування цих підходів, а не перемога одного з них, визначає сучасну медійну практику.

Останні дослідження уточнюють окремі аспекти проблеми. С. Герреро Салазар показала, що медіа здатні переносити поляризовану дискусію про інклюзивну мову в університетський простір [10]. М. Л. Парра та Е. Дж. Серафіні розмежували нормативну й соціолінгвістичну перспективи та описали форми з *-e* і *x* у контексті викладання іспанської [11]. А. Г. Пальма та співавтори довели, що поняття інклюзивної мови не можна зводити до одного закінчення: воно охоплює граматичні, дискурсивні, політичні й психолінгвістичні чинники [12]. Опитування іспанських студентів, проведене Л. Манйосо-Пачеко та Р. Санчесом-Кабреро, засвідчило залежність ставлення до гендерно чутливих засобів від соціального й освітнього контексту [13].

Важливим для цієї роботи є й корпусне дослідження А. Вальдендорф на матеріалі німецьких медіа: воно показало, що редакційна позиція, політична орієнтація видання та тип інклюзивної форми впливають на частотність її вживання [14]. Попри відмінність мовних систем, сам принцип аналізу продуктивний і для іспаномовного матеріалу. Водночас комплексний опис новітніх іспаномовних медіатекстів, у якому лексико-семантична класифікація поєднана з розмежуванням редакційного голосу й цитованого мовлення, залишається недостатньо розробленим в українській іспаністиці.

Формування мети статті. Мета статті полягає у виявленні та систематизації лексичних засобів гендерної репрезентації в іспаномовних медіа 2024–2026 років і в з'ясуванні їхніх дискурсивних функцій. Для досягнення цієї мети поставлено такі завдання: охарактеризувати основні типи мовних одиниць, пов'язаних із гендерною репрезентацією; установити співвідношення фемінітивів, гендерно нейтральних, парних і небінарних форм; простежити, як значення цих форм залежить від жанру та джерела висловлювання; визначити роль медіа в унормуванні мовних змін або, навпаки, у поданні їх як дискусійних. Об'єктом дослідження є сучасний іспаномовний медіадискурс, предметом – лексичні, словотвірні та дискурсивні засоби репрезентації гендеру.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Матеріал дослідження охоплює 32 тексти, опубліковані від січня 2024 до червня 2026 року: 16 публікацій *El País*, 4 – *La Nación*, 11 –

elDiario.es та один матеріал *BBC News Mundo*, розміщений на сайті *Acento* [15–46]. До корпусу ввійшли новини, репортажі, аналітичні матеріали й редакційні колонки про політичне представництво жінок, інклюзивну мову, узагальнювальне вживання форм чоловічого роду та рішення установ щодо використання гендерно чутливих мовних форм. Під час опрацювання вилучалися меню, рекламні й підписні блоки, переліки пов'язаних публікацій та читачькі коментарі. Заголовок вважався частиною тексту, оскільки саме в ньому нерідко зосереджено оцінку або символічну функцію номінації.

Матеріал дослідження дібрано методом суцільної вибірки. До аналізу включали всі виявлені в цих текстах уживання мовних форм, пов'язаних із гендерною репрезентацією. Не враховували повтори заголовків, елементи навігації сайту та випадки, у яких знайдене слово мало інше значення, наприклад *Argentina* як назва країни або *secretaría* як назва установи. У результаті зафіксовано 186 контекстних одиниць.

Одиницею аналізу вважали окреме вживання лексеми або усталеного словосполучення в конкретному контексті. Парну конструкцію на зразок *mujeres* у *hombres* вважали одним випадком. Якщо форма поєднувала ознаки кількох типів, її зараховували до тієї категорії, функція якої переважала в конкретному контексті. Повторне вживання тієї самої форми в іншому тексті або в іншій частині одного тексту фіксували як окремий випадок.

Тексти для корпусу добирали цілеспрямовано: позначення гендеру або мовна політика вже становили тему відповідних публікацій. Тому наведені частки характеризують саме цей масив і не можуть механічно переноситися на весь іспаномовний медіадискурс.

Помітний блок матеріалу становлять фемінітиви професійно-посадової семантики: *presidenta*, *ministra*, *científica*, *jueza*, *diputada*, *abogada*, *letrada*, *investigadora*, *escritora*, *autora*, *directora*. Їхня поява пов'язана не лише зі словотвірною моделлю, а й із реальними змінами в соціальній структурі. У матеріалі про вступ Клаудії Шейнбаум на посаду форма *presidenta* входить до заголовка, ліду й основного тексту; вислів *presidenta con A* прямо перетворює закінчення слова на знак жіночої видимості [15]. Конституційне закріплення форм *Presidenta de la República* та *Gobernadora* у Мексиці показує перехід фемінітива з медійного в мову офіційно-правових документів [31].

Слід, однак, розрізнити номінацію і її дискурсивне навантаження. У звичайній новині *presidenta* є граматично узгодженою назвою посади. У репортажі про першу жінку на чолі держави ця сама форма набуває символічного значення. Фраза *No llego sola, llegamos todas* [15] переосмислює індивідуальну перемогу як колективне досягнення, причому займенник *todas* безпосередньо вказує на жіночу спільноту. Поряд із цим медіа називають Шейнбаум *científica*, *madre*, *abuela*. У цих публікаціях поєднання кількох характеристик розширює образ політикині: посада не витісняє професійну й особисту біографію, а стає частиною цілісного медійного портрета.

Ще одну групу утворюють засоби гендерно нейтрального позначення осіб. У досліджуваному матеріалі простежуються щонайменше три способи нейтралізації: колективні іменники *ciudadanía*, *alumnado*, *profesorado*; конструкції з іменником *persona* – *personas usuarias*, *personas lectoras*, *personas trans*, *persona titular*; а також інституційні чи абстрактні назви *la*

abogacia, la comunidad LGBTIQ. Вони не змінюють морфологічної системи й не роблять речення таким громіздким, як регулярні подвоєння. Саме тому форми *ciudadanía* або *personas* відповідають вимогам стислого журналістського викладу: вони зрозумілі, нормативні та придатні для використання в заголовках.

Парні конструкції виконують іншу функцію: безпосередньо вказують на обидва компоненти адресата й роблять їх видимими в тексті. У досліджуваному матеріалі зафіксовано *mujeres y hombres, todos y todas, niños y niñas* та *presidente o presidenta*. Таких випадків лише шість, причому вони здебільшого входять до цитованої політичної або метамовної частини повідомлення. Редакційний виклад частіше обирає коротшу колективну чи нейтральну номінацію.

Показовою є серія публікацій *elDiario.es* про суперечку навколо назви *Colegio de Abogados de Sevilla*. У цих матеріалах варіант *Colegio de la Abogacia* постає не просто коротшим відповідником, а інституційною назвою, яка має охопити і *abogados*, і *abogadas* [36–40]. Подібний принцип реалізовано в назві *Colegio Oficial de la Arquitectura Técnica de Cádiz*, де назва галузі замінює маскулінне позначення фахівців [43]. Саме такі випадки показують, що нейтралізація може бути не лише стилістичним прийомом редакції, а й предметом судового розгляду та професійної дискусії.

Окремий сегмент охоплює форми з *-e*, *x* та *@*. На відміну від фемінітивів, у досліджених матеріалах вони рідко функціонують як звичний засіб редакційного тексту. Частіше це об'єкт повідомлення: у текстах про рішення аргентинської влади послідовність назв «літера *e*, знак *@*, літера *x*» подається як предмет адміністративної заборони [18]. У реакціях письменників *lenguaje inclusivo* пов'язується вже не лише з граматику, а зі свободою висловлювання й політичною позицією [32]. Отже, частотність такої одиниці не можна автоматично тлумачити як показник її прийняття: необхідно встановити, хто говорить, у чийій цитаті вона з'являється і якими оцінними словами оточена. Із шести уживань цієї категорії у трьох названо знак *@* (*la atoba*), по одному разу – літери *e* та *x*, а ще в одному безпосередньо вжито графічну форму *nosotrxs*. Тому поширені в теоретичних описах приклади *elle, todes, compañeres* не можна подавати як одиниці саме цього корпусу.

Це розрізнення підтверджує й аналіз метамовної лексики. Із 37 випадків 27 припадають на словосполучення *lenguaje inclusivo*, п'ять – на *uso no sexista del lenguaje*; по одному разу зафіксовано *género gramatical, desdoblamiento de género, sexismo lingüístico, lenguaje sexista* та *lenguaje no sexista*. Отже, медіа значно частіше безпосередньо згадують інклюзивну мову, ніж послідовно застосовують її найпомітніші інноваційні форми у власному голосі.

Ця закономірність виразно простежується в матеріалах 2025–2026 років. У публікації про обмеження слів *feminismo, no binario, inmigrante* мовна політика осмислюється як спосіб звуження демократичного простору [19]. Повідомлення про заборону інклюзивної мови в школах Сальвадору відтворює офіційну рамку «правильного й уніфікованого мовлення» та перелік форм, які влада вважає деформаціями [30]. У Чилі 2026 року подібну аргументацію перенесено до сфери державних послуг: у парламентській резолюції інклюзивні засоби названо «граматичним викривленням» [28]. У всіх трьох випадках медійна присутність інновацій зростає саме внаслідок публічного обговорення заборон.

Окрему групу становить лексика, пов'язана з гендерною проблематикою: *perspectiva de género, igualdad de género, feminismo, feminista, techo de cristal, machista, no binario, violencia machista, paridad, paritario*. Вона не завжди є інклюзивною у вузькому граматичному сенсі, але формує рамку розуміння події. Так, *violencia machista* переносить увагу з поодинокого злочину на структурну зумовленість насильства [20]. Найчастотнішими в цій категорії є *perspectiva de género* – 10 випадків – та *igualdad de género* – 5. Відповідно, гендерна репрезентація реалізується не тільки через рід назви особи, а й через вибір понять, за допомогою яких медіа пояснюють причинність та масштаб явища.

У проаналізованих прикладах одна й та сама форма поводитися по-різному. *Presidenta* може просто ідентифікувати посаду, але в заголовку про першу президентку країни вона стає знаком історичної зміни. *Ciudadanía* або конструкція з *persona* дає змогу уникнути зайвого подвоєння, тоді як *todos y todas* навмисно робить видимими обидва компоненти адресата. Форми з *-e*, *x*, *@* найчастіше виконують полемічну функцію: редакція відтворює їх у цитаті, пояснює або ставить поруч із лексемами *prohibición, polémica, deformación*. Отже, функцію визначає не лише словоформа, а й автор висловлювання, жанр і слова, ужиті поруч.

Кількісний аналіз охопив 186 контекстних уживань мовних одиниць, пов'язаних із гендерною репрезентацією. Кожне вживання зараховано до однієї категорії відповідно до його основної функції в конкретному контексті. У таблиці 1 подано розподіл зафіксованих уживань за визначеними категоріями. Наведені кількісні показники характеризують досліджуваний корпус із 32 медіатекстів і не відображають частотності цих одиниць в іспаномовних медіа загалом.

Таблиця 1

Розподіл гендерно релевантних мовних одиниць у досліджуваному корпусі

Тип мовного явища	Кількість	Частка
Назви, що безпосередньо вказують на жінок	49	26,3%
Фемінітиви на позначення посад, професій і публічних ролей	41	22,0%
Метамовна лексика, пов'язана з інклюзивною мовою	37	19,9%
Лексика гендерної проблематики	29	15,6%
Колективні та гендерно нейтральні назви	18	9,7%
Парні форми	6	3,2%
Небінарні форми з <i>-e</i> , <i>x</i> , <i>@</i>	6	3,2%
Разом	186	100%

Найбільшу групу становлять назви, що безпосередньо вказують на жінок, – 49 випадків (26,3%). Це очікувано для корпусу, у якому помітне місце посідають матеріали про політичне представництво та видимість жінок. Фемінітиви зафіксовано у 41 випадку (22,0%), метамовну лексику – у 37 (19,9%), лексику, пов'язану з гендерною проблематикою, – у 29 (15,6%). Колективні й нейтральні засоби становлять 18 одиниць (9,7%). Парних і небінарних форм зафіксовано по 6 (по 3,2%). Водночас мала кількість безпосередніх графічних інновацій не означає відсутності теми: значно частіше медіа згадують і обговорюють поняття *lenguaje inclusivo*, ніж уживають такі форми у власному тексті редакції. У середині найбільшої категорії теж

помітна концентрація: форма *mujeres* становить 36 із 49 уживань, а *mujer* – ще 9. Отже, частки характеризують повторюваність контекстних уживань, а не кількість різних лексем. Сума округлених часток відрізняється від 100% на 0,1%.

Спосіб подання значною мірою залежить від жанру. У новині фемінітив або нейтральна конструкція передусім забезпечує точність. У репортажі та сама форма може стати частиною символічної сцени – як у вислові *No llego sola, llegamos todas*. У колонці чи культурному огляді *-e* та *x* частіше коментують, беруть у лапки або оцінюють. Редакційні матеріали частіше використовують абстрактні назви *igualdad*, *paridad*, *violencia machista*. Перед нами не лінійна заміна чоловічого роду в узагальнювальному значенні однією новою моделлю, а співіснування кількох стратегій, розподілених між жанрами й комунікативними ролями.

На розвиток цієї системи впливають соціальні й власне медійні чинники. Зростання жіночої присутності у владі створює потребу у вживанні фемінітивів; міжнародні рекомендації підтримують гендерно нейтральні засоби; активістські практики поширюють небінарні форми. Водночас академічні застереження та державні заборони посилюють публічні суперечки. На мовний вибір впливає і прагнення редакції до стислості: коротка форма *ciudadanía* зручніша за регулярне подвоєння, тоді як графічні інновації можуть ускладнювати озвучення. Медіа не встановлюють мовних правил, але через повторне вживання можуть робити певну форму звичною або, навпаки, пов'язувати її з мовним конфліктом.

Під час перекладу українською важливо зберегти цю різницю. *Presidenta* в нейтральній новині доцільно передавати нормативним фемінітивом *президентка*. У гаслі *presidenta con A* необхідно зберегти метамовний акцент і пояснити роль закінчення. Колективне *ciudadanía* може відповідати словам *громадянство*, *громадськість* або конструкції *громадяни й громадянки* – залежно від контексту. Форму *nosotrxs* і метамовні назви графічних маркерів *la arroba*, *la e*, *la x* не слід автоматично замінювати нормативними відповідниками: якщо вони є предметом полеміки, переклад має передати їхню експериментальність, за потреби з коротким коментарем.

Висновки з дослідження і перспективи подальших пошуків у даному науковому напрямку. Аналіз показав, що мовна репрезентація гендеру в медіа не зводиться до вибору закінчення. Фемінітиви на позначення посад і професій здебільшого вживаються без пояснення, а отже, є звичними назвами посад і професій у медіатекстах. Колективні іменники та конструкції з *persona* дають змогу висловитися нейтрально й стисло. Небінарні форми з *-e*, *x* та *@* з'являються переважно в цитатах, метамовних поясненнях і матеріалах про заборони. Лексеми *violencia machista*, *perspectiva de género*, *igualdad de género*, *paridad* утворюють інший рівень репрезентації: вони не називають мовну форму, а формують рамку, у якій подія набуває гендерного значення.

Поеднання лексико-семантичного аналізу з урахуванням того, кому належить висловлювання, дає змогу простежити, як повторне вживання певних мовних форм у медіа сприяє їх закріпленню в публічному мовленні. Слово, яке регулярно входить до заголовка без пояснення, поступово втрачає відчуття новизни. Натомість форма, що регулярно вживається поруч із лексемами *prohibición* або *polémica*, закріплюється як знак конфлікту. Це розрізнення важливе для викладання іспанської лек-

сикології, стилістики й перекладу. Наступним кроком має стати більший корпус із доступною системою позначення даних, окремим кодуванням редакційного та цитованого мовлення і зіставленням національних варіантів іспанської мови.

Література:

1. Cameron D. *Feminism and Linguistic Theory*. 2nd ed. London : Macmillan, 1992. 247 p.
2. Eckert P., McConnell-Ginet S. *Language and Gender*. 2nd ed. Cambridge : Cambridge University Press, 2013. 320 p.
3. Fairclough N. *Media Discourse*. London : Edward Arnold, 1995. 214 p.
4. Wodak R., Meyer M. *Methods of Critical Discourse Studies*. 3rd ed. London : Sage, 2016. 272 p.
5. Lazar M. M. *Feminist Critical Discourse Analysis: Gender, Power and Ideology in Discourse*. London : Palgrave Macmillan, 2005. 260 p.
6. Real Academia Española, Asociación de Academias de la Lengua Española. *Nueva gramática de la lengua española*. Madrid : Espasa, 2009. 3885 p.
7. Bosque I. *Sexismo lingüístico y visibilidad de la mujer*. Madrid : Real Academia Española, 2012. URL: https://www.rae.es/sites/default/files/Sexismo_linguistico_y_visibilidad_de_la_mujer_0.pdf (дата звернення: 13.07.2026).
8. Real Academia Española. *Informe de la Real Academia Española sobre el lenguaje inclusivo y cuestiones conexas*. Madrid : RAE, 2020. URL: https://www.rae.es/sites/default/files/Informe_lenguaje_inclusivo.pdf (дата звернення: 13.07.2026).
9. United Nations. *Orientaciones para el empleo de un lenguaje inclusivo en cuanto al género en español*. URL: <https://www.un.org/es/gender-inclusive-language/guidelines.shtml> (дата звернення: 13.07.2026).
10. Guerrero Salazar S. *El lenguaje inclusivo en la universidad española: la reproducción del enfrentamiento mediático*. *Círculo de Lingüística Aplicada a la Comunicación*. 2021. № 88. P. 15–29. DOI: 10.5209/clac.78294.
11. Parra M. L., Serafini E. J. «Bienvenidx todes»: el lenguaje inclusivo desde una perspectiva crítica para las clases de español. *Journal of Spanish Language Teaching*. 2021. Vol. 8, № 2. P. 143–160. DOI: 10.1080/23247797.2021.2012739.
12. Palma A. G., Arellano N., Celi M. A., Chimenti M. de los A., de los Rios M., Stetie N. A. *Lenguaje inclusivo: vademécum lingüístico*. CUHSO. 2024. Vol. 34, № 1. P. 709–750. DOI: 10.7770/cuhso-v34n1-art713.
13. Mañoso-Pacheco L., Sánchez-Cabrero R. *Gender-inclusive language usage in academia: exploring pre-service teachers' perspectives*. *Issues in Language Studies*. 2024. Vol. 13, № 2. P. 87–102. DOI: 10.33736/ils.6826.2024.
14. Waldendorf A. *Words of change: The increase of gender-inclusive language in German media*. *European Sociological Review*. 2024. Vol. 40, № 2. P. 357–374. DOI: 10.1093/esr/jcad044.
15. Claudia Sheinbaum, primera presidenta de México: “No llego sola, llegamos todas”. *El País*. 01.10.2024. URL: <https://elpais.com/mexico/2024-10-01/claudia-sheinbaum-primera-presidenta-de-mexico-no-llego-sola-llegamos-todas.html> (дата звернення: 13.07.2026).
16. Los símbolos de Sheinbaum ante el Congreso: de la comitiva de mujeres a una Ifigenia Martínez al límite. *El País*. 01.10.2024. URL: <https://elpais.com/mexico/2024-10-01/sheinbaum-en-su-primer-discurso-como-presidenta-no-les-voy-a-defraudar.html> (дата звернення: 13.07.2026).
17. La primera presidenta de México, un hito para todas. *El País*. 02.10.2024. URL: <https://elpais.com/mexico/2024-10-02/la-primera-presidenta-de-mexico-un-hito-para-todas.html> (дата звернення: 13.07.2026).
18. Milei anuncia la prohibición del lenguaje inclusivo y de “todo lo referente a la perspectiva de género”. *El País*. 27.02.2024. URL:

- <https://elpais.com/argentina/2024-02-27/milei-anuncia-la-prohibicion-del-lenguaje-inclusivo-y-de-todo-lo-referente-a-la-perspectiva-de-genero.html> (дата звернення: 13.07.2026).
19. Prohibido decir “feminismo”, “no binario” e “inmigrante”: cómo los gobiernos ultras restringen la democracia a través de las palabras. El País. 06.04.2025. URL: <https://elpais.com/cultura/2025-04-06/prohibido-decir-feminismo-no-binario-e-inmigrante-como-los-gobiernos-ultras-restringen-la-democracia-a-traves-de-las-palabras.html> (дата звернення: 13.07.2026).
 20. Insoportable violencia machista. El País. 04.07.2024. URL: <https://elpais.com/opinion/2024-07-04/insoportable-violencia-machista.html> (дата звернення: 13.07.2026).
 21. Poder paritario. El País. 25.07.2024. URL: <https://elpais.com/opinion/2024-07-25/poder-paritario.html> (дата звернення: 13.07.2026).
 22. Un lenguaje inclusivo sin un mundo en el que hablarlo. El País. 24.01.2024. URL: <https://elpais.com/opinion/2024-01-24/un-lenguaje-inclusivo-sin-un-mundo-en-el-que-hablarlo.html> (дата звернення: 13.07.2026).
 23. La RAE critica las recomendaciones del Congreso para un uso no sexista del lenguaje. El País. 13.02.2024. URL: <https://elpais.com/cultura/2024-02-13/la-rae-critica-que-las-recomendaciones-del-congreso-para-un-uso-no-sexista-del-lenguaje.html> (дата звернення: 13.07.2026).
 24. El Congreso dejará de ser “de los Diputados” y su reglamento se reescribirá con lenguaje inclusivo. El País. 19.03.2024. URL: <https://elpais.com/espana/2024-03-19/el-congreso-dejara-de-ser-de-los-diputados-y-su-reglamento-se-reescribira-con-lenguaje-inclusivo.html> (дата звернення: 13.07.2026).
 25. Argentina: Milei, sin perspectiva. El País. 04.03.2024. URL: <https://elpais.com/opinion/2024-03-04/milei-sin-perspectiva.html> (дата звернення: 13.07.2026).
 26. Chamorro, Bachelet, Kirchner... México entrará a la lista de países latinoamericanos con mujeres presidentas. El País. 01.06.2024. URL: <https://elpais.com/mexico/elecciones-mexicanas/2024-06-01/chamorro-bachelet-kirchner-mexico-entrara-a-la-lista-de-paises-latinoamericanos-con-mujeres-presidentas.html> (дата звернення: 13.07.2026).
 27. Congreso, a secas. El País. 22.07.2025. URL: <https://elpais.com/opinion/2025-07-22/congreso-a-secas.html> (дата звернення: 13.07.2026).
 28. La Cámara de Diputados de Chile aprueba un proyecto que pide a Kast eliminar el lenguaje inclusivo en los servicios públicos. El País. 18.06.2026. URL: <https://elpais.com/chile/2026-06-18/la-camara-de-diputados-de-chile-aprueba-un-proyecto-que-pide-a-kast-eliminar-el-lenguaje-inclusivo-en-los-servicios-publicos.html> (дата звернення: 13.07.2026).
 29. Sexismo, personas lectoras y una vara. El País. 08.02.2025. URL: <https://elpais.com/opinion/2025-02-08/sexismo-personas-lectoras-y-una-vara.html> (дата звернення: 13.07.2026).
 30. Bukele prohíbe el lenguaje inclusivo en las escuelas de El Salvador. El País. 03.10.2025. URL: <https://elpais.com/america/2025-10-03/bukele-prohíbe-el-lenguaje-inclusivo-en-las-escuelas-de-el-salvador.html> (дата звернення: 13.07.2026).
 31. Senado de México aprueba incluir el término «presidenta» en la Constitución. La Nación. 10.12.2024. URL: <https://www.lanacion.com.ar/agencias/senado-de-mexico-aprueba-incluir-el-termino-presidenta-en-la-constitucion-nid10122024/> (дата звернення: 13.07.2026).
 32. ¿Qué dicen los escritores sobre la prohibición del lenguaje inclusivo? La Nación. 28.02.2024. URL: <https://www.lanacion.com.ar/cultura/que-dicen-los-escritores-sobre-la-prohibicion-del-lenguaje-inclusivo-nid28022024/> (дата звернення: 13.07.2026).
 33. El Gobierno prohibirá el lenguaje inclusivo y la perspectiva de género en toda la administración pública. La Nación. 27.02.2024. URL: <https://www.lanacion.com.ar/politica/el-gobierno-prohibira-el-uso-del-lenguaje-inclusivo-en-toda-la-administracion-publica-nid27022024/> (дата звернення: 13.07.2026).
 34. Milei prohíbe el uso del lenguaje inclusivo en la administración pública. La Nación. 27.02.2024. URL: <https://www.lanacion.com.ar/agencias/milei-prohibe-el-uso-del-lenguaje-inclusivo-en-la-administracion-publica-nid27022024/> (дата звернення: 13.07.2026).
 35. Milei prohibirá el lenguaje inclusivo en la administración pública. elDiario.es. 27.02.2024. URL: https://www.eldiario.es/internacional/milei-prohibira-lenguaje-inclusivo-administracion-publica_1_10963586.html (дата звернення: 13.07.2026).
 36. Letradas de Sevilla rechazan ante la jueza el nombre de «Colegio de Abogados»: «Me siento discriminada y no me incluye». elDiario.es. 27.06.2024. URL: https://www.eldiario.es/sevilla/letradas-sevilla-rechazan-jueza-nombre-colegio-abogados-siento-discriminada-no-incluye_1_11482450.html (дата звернення: 13.07.2026).
 37. El TSJA abre un proceso judicial contra el Gobierno de Moreno por validar el «sexismo lingüístico» con «los abogados». elDiario.es. 06.10.2024. URL: https://www.eldiario.es/andalucia/tsja-abre-proceso-judicial-gobierno-moreno-validar-sexismo-linguistico-abogados_1_11684074.html (дата звернення: 13.07.2026).
 38. Las abogadas de Sevilla estarán en el mapa: la calle de los Letrados se llamará Plaza de la Abogacía 17 años después. elDiario.es. 16.10.2024. URL: https://www.eldiario.es/sevilla/abogadas-sevilla-estaran-mapa-calle-letrados-llamara-plaza-abogacia-17-anos-despues_1_11733237.html (дата звернення: 13.07.2026).
 39. «Por fin se nos ve»: las letradas celebran su llegada al callejero de Sevilla con la Plaza de la Abogacía. elDiario.es. 18.12.2024. URL: https://www.eldiario.es/sevilla/ve-letradas-celebran-llegada-callejero-sevilla-plaza-abogacia_1_11904738.html (дата звернення: 13.07.2026).
 40. De «abogados» a «abogacía», una cuestión de justicia lingüística y social. elDiario.es. 08.04.2025. URL: https://www.eldiario.es/andalucia/en-abierto/abogados-abogacia-cuestion-justicia-linguistica-social_132_12200684.html (дата звернення: 13.07.2026).
 41. 3 símbolos de la toma de protesta de Claudia Sheinbaum al asumir como la primera presidenta de México. BBC News Mundo / Acento. 01.10.2024. URL: <https://acento.com.do/bbc-news-mundo/3-simbolos-de-la-toma-de-protesta-de-claudia-sheinbaum-al-asumir-como-la-primera-presidenta-de-mexico-9402187.html> (дата звернення: 13.07.2026).
 42. Más allá de las palabras. elDiario.es. 13.03.2024. URL: https://www.eldiario.es/opinion/tribuna-abierta/palabras_129_11067291.html (дата звернення: 13.07.2026).
 43. El Colegio de Aparejadores de Cádiz cambia de nombre para evitar el uso sexista del lenguaje. elDiario.es. 09.01.2025. URL: https://www.eldiario.es/andalucia/cadiz/colegio-aparejadores-cadiz-cambia-nombre-evitar-sexista-lenguaje_1_11950705.html (дата звернення: 13.07.2026).
 44. Los vascos no creen que el lenguaje inclusivo sea «inútil», pero consideran que «hay problemas más graves de injusticias sociales». elDiario.es. 07.07.2025. URL: https://www.eldiario.es/euskadi/vascos-no-creen-lenguaje-inclusivo-sea-inutil-consideran-hay-problemas-graves-injusticias-sociales_1_12444941.html (дата звернення: 13.07.2026).
 45. La Justicia andaluza rechaza el lenguaje inclusivo y concluye que el término «abogado» no invisibiliza a las mujeres abogadas. elDiario.es. 25.02.2026. URL: https://www.eldiario.es/sevilla/justicia-andaluza-rechaza-lenguaje-inclusivo-concluye-termino-abogado-no-invisibiliza-mujeres-abogadas_1_13012488.html (дата звернення: 13.07.2026).
 46. La RAE critica la guía de lenguaje no sexista del Congreso. elDiario.es. 13.02.2024. URL: https://www.eldiario.es/cultura/rae-discrepa-congreso-guia-lenguaje-no-sexista_1_10922067.html (дата звернення: 13.07.2026).

Beregova O. Linguistic representation of gender in Spanish-language media discourse, 2024–2026

Summary. The article examines how contemporary Spanish-language media refer to women in public roles, use alternatives to the generic masculine, and frame debates about inclusive language. Between 2024 and 2026 the choice of a form denoting a person moved beyond stylistic preference and became the subject of government decisions and court proceedings. The corpus comprises 32 publications from 2024–2026: 16 from El País, four from La Nación, 11 from elDiario.es, and one BBC News Mundo report republished by Acento. All relevant occurrences identified in the texts were included in the analysis. After duplicate headlines, navigation elements, and semantically irrelevant matches were excluded, the final dataset comprised 186 contextual uses. The study employs lexical-semantic, contextual, pragmatic, and discourse-analytical methods. The largest categories are direct references to women (49 units), feminine forms for offices, professions, and public roles (41), and metalinguistic terms related to inclusive language (37); smaller groups comprise gender-related conceptual vocabulary (29), collective and gender-neutral nouns (18), and paired and non-binary forms (six each). Forms with -e, x, and @ occur mainly in quotations and discussions of language policy rather than as part of routine editorial usage. Collective nouns such as *ciudadanía*, *alumnado*, *profesorado* and constructions with *persona*, by contrast, appear in editorial

narration without further comment. Reports on Claudia Sheinbaum show that *presidenta* can function both as an ordinary office title and as a marker of historical change. Reports on restrictions in Argentina, El Salvador, and Chile demonstrate how linguistic forms become part of political conflict, while the series on the naming of the Seville bar association shows that neutralisation may itself reach the courts. By distinguishing editorial narration from quoted speech, the study shows how recurring media use can make certain forms familiar or associate them with linguistic conflict. The translational dimension is outlined as well: rendering such units in Ukrainian requires preserving not only their denotative content but also their degree of normativity and contentiousness. The findings can be used in teaching Spanish lexicology, media linguistics, and translation.

Key words: gender linguistics, Spanish-language media discourse, feminine forms, inclusive language, language policy, critical discourse analysis.

Дата першого надходження статті до
видання: 16.07.2026

Дата прийняття статті до друку після
рецензування: 14.08.2026

Дата публікації (оприлюднення)
статті: 01.10.2026